

גילג - איכא 92

4 קיץ 63

אינקו רויטמן - 321
(מכנס אצ גילג)
"סרטיס" איבאלד האקלמיג
דקריה אילן האקקיה)

ארכיון קריית אוניברסיטה	
מסל 92	תיק 1
מעטפה 4	
_____	גרשם:
_____	יסרק:
_____	יידק:

בתשובה נא להוכיח

6646/64

מועצה מקומית
קרית - אונו

טלפון 71654

תאריך כ"ז ניסן תשכ"ג

21.4.63

לכבוד

מר י. בן - גל האגודה

כ א ו

א.נ.א

בקשר עם הופעתך כעד במשפט "אוניקו-
רויסמן" המתקיים ביום שלישי 23.4.63 בבית
המשפט העליון בירושלים, הנך מתבקש להיות
נוכח באותו יום בשעה 06.15 בבקר במשרדי
המועצה המקומית, משם תהיה הסעה מרוכזת לבית
המשפט.

בכבוד רב,

א. אחידב
נזכר המועצה.

מבנות לקטעי עתונות
רח' החובלת 9 ירושלים
ת.ד. 724 טלפון 24553

- שרות חדשות מהיר ומתימן
 - תוכן רציני המוגש בסגנון קל ומרתק
 - מדורים מיוחדים לכלכלה, לספרות, לאשה ולמשפחה.
 - לספורט ולבידור
 - שרות צילומים מקיף מהארץ ומהעולם
- כל אלה עשוי אה. חעריב לא רק לשחזר הנופי כיחר במדינה,
אלא גם לאחצטי היעיל כיחר של פרסום

27. 11. 1963

„מועצת אור-יהודה פגעה בעקרונות של המכרזים“

טוען הקבלן רויטמן במחלוקת על ביצוע עבודות פיתוח, הענין יוכרע בבית-ד העליון

— מאת ברוך מאירי —

מחלוקת מכים עבודות פיתוח בקרית-אוננו שיושקעו בהן למעלה מ-3 מיליון לירות, נמצאת בעקבות ויכוח בין גורמים קבלניים שונים על הי זכות לקבל את העבודות, לפי המיכרזים שמורכמו.

המועצה המקומית קרית-אוננו פירסמה בתחילת דצמבר 1962, מיכרזים לעבודות פיתוח שונות בקרית-אוננו. עם תום תוסן להגשת המיכרזים, התכנסה ועדת-המיכרזים של המועצה ופתחה בדינים על ההצעות השונות. לגבי מיכרז סלילת הכבישים, החליטה ה-ועדה פה אחד למסור את בי-צוע העבודה לחברת „מישר-בונה בע"מ“, סכום העבודה מסתכם במיליון וחצי ל"י ב-קירוב. מיכרז זה עבר ללא בעיות מיוחדות, אולם הדין כשלושת המיכרזים — רשת צינורות מים בקרית-אוננו, ביוב כשטח הפיתוח וביוב בקרית-אוננו והתיקה, נסתבר בהם-שכו והדיו הגיעו, כפי שמש-תבר, לבית-הדין הגבוה לצדק.

במיכרז הראשון, הנהח רשת מים, נתקבלה החלטה למסור את ביצוע העבודה למר נפתלי מאירי. זו היתה ההצעה הוולה ביותר, שהסתכמה בקירוב ל-136 אלף ל"י. ועדת המיכרזים הגיעה למסקנה, שאת עבודות הביוב, הן כשטח הפיתוח והן בקרית-אוננו הותיקה, יש למ-סור לקבלן אחד, לכו המלי-צה הועדה פה אחד למסור את שתי העבודות למר רויט-מן, נציג חברת „אויניקר להש-קעות“ וזאת כתנאי שמר רוי-טמן יקבל את שני התנאים הבאים: א. אם תימסר העבו-דה למר רויטמן, יחתום מר רויטמן על התנח בעצמו ולא בשם חברת „אויניקר“, ב. עליו להוריד מהמחיר בהצעתו ל-מיכרז על ביוב כשטח הפיתוח סך של 17 אלף ל"י, כדי ל-השוותה להצעה אחרת של ה-קבלן זלוף מרמט-גן, ולהעמי-דה על סך 404 אלף ל"י.

הצעת מר רויטמן על בי-צוע עבודות הביוב כשטח קר-ית-אוננו הותיקה — היתה ה-זולה ביותר והסתכמה בסך 710 אלף ל"י בקירוב. מר רויטמן קיבל את שני התנאים המוצעים. ביצוע שתי עבודות הביוב הסתכם בסך 1,113,810 ל"י כדיוק. לאור הסכמה זו החליטה הועדה להמליץ פה אחד על מסירת העבודה למר אריה רויטמן.

שבוע ימים לאחר ההחלטה, ב-23.1.63, הוזמן ראש המי-צה המקומית, מר יעקב כהן, לוועדת המיכרזים, בה מסר הודעה מפתיעה: „אני מבקש למסול את הצעת מר רויטמן, למרות שידוע לי, שהצעתו היא הוולה ביותר, הודעתי זו היא משיקולים ציבוריים, א-שר עליהם באתי בדברים עם שני סגני ולהם ידועים כל

מר רויטמן ראה את עצמו נפגע מכך שהצעתו לא נתקב-לה. הוא פנה לבית הדין ה-גבוה לצדק, בבקשת הדין ה-על תנאי נגד המועצה המק-מית, שתבוא ותמנע מדוע לא נמסרה לו העבודה. הצו ניתן על ידי השופט לנדוי ב-6 ל-חודש זה והמועצה המסיימת חייבה לנתק תוך 20 יום את טענותיה. עתה נשלחו הנימו-קים, באמצעות עו"ד א. יואל, לבית הדין הגבוה לצדק.

בבקשתו לצו-על-תנאי, טען מר רויטמן בין השאר: „קר-ית אוננו, אשר לא מסרה לי את ביצוע העבודה, עשתה זאת שלא על בסיס התחרות הו-גנה, בכך שלא מסרה את בי-צוע העבודה להצעה הוולה ביותר, שמציעיה הם בעלי כו-שר ביצוע עבודות כגנה מי-דה גדולה. המועצה התנתה ב-צורת שאין הודעת סובלת, כאשר אילצה אותי לרדת מ-המחיר ופגעה בכך בעקרונות היסוד של המיכרזים הציבו-ריים“.

בתשובתו לצו-על-תנאי של בית-הדין הגבוה לצדק, כותב ראש המועצה, מר י. כהן, בין השאר: „יש לנו נסיון רב עם חברת אוניקר, בוסנו התמנו בראשי תיבות על ביצוע ע-בודה מסוימת והחברה הסת-לקה ללא כל נימוק, לכו נג-דו לנו נזקים קשים והמס-קנה היתה, שהחברה אינה ר-צינית“.

אולם עיקר טענתו של ראש המועצה היתה בניגוד הכא: „ביקורו של מר רויטמן אצל שני חברי ועדת-מיכרזים וב-מרכזי מפלגותיהם, כשרם התי-ליטה ועדת המיכרזים על ה-מלצותיה, וסתוד נסיון להש-פיע על קבלת המיכרז“.

לאור זאת — הוסיף ראש המועצה —, החליטה המועצה למסור לחברת, שרביכי מחי-פה, את ביצוע עבודות הביוב. זוהי ההצעה הוולה ביותר ל-אחר הצעת מר רויטמן. למו-עצה נמסר, כי זוהי חברה רצינית, בעלת נסיון עשיר והמלצות טובות. בימים הקרובים יחליט בית-הדין הגבוה לצדק, על מועד שמיצה טענותיהם של שני ה-צדדים.

17/27

6500/64

מ"מ ביטול חש"ב

17.4.65

לכבוד

מ.מ.מ

בשר לגבי מוסיק - ריזון גב
מועצה מקומית, סניף סיוון למיטה ע"י יתל
מחלקת ביטול 17.4.65 בעת 7.50 בערב
מועצה מקומית.

ממלא

מ.מ.מ

מחלקת ביטול

מחלקת ביטול
מחלקת ביטול

תבנית המסמך המליצו המפורט בתוספת ובגובה לצדו

ת"א 25/68

כבוד ש"ס הנשיא ש. ארנס
כבוד השופט ס. לנדוי
כבוד השופט ח. כהן

ת"א 25/68

"הוניה קו רויסמן" בג"ס

המבקשת:

נגד

1. מוטעה סקומיה קריה הונג
2. "שרביב", הגדה, במגדור אבורינה בק"ס

המשיבים:

המגדור לצו-על-הנאי
מס'ן סיום 25.6.68

1. סיון השב"1 (2.6.68)

האריך השייבה:

עו"ד ס. כפסי

בשם המבקשת:

1. עו"ד א. יחל
2. עו"ד ש. איל

בשם המשיבים:

א. 1.

החלט לקטוח את הצו-על-הנאי להחלטי במובן זה בלבד,
כי מס'ן 25/68, שהוציאה המשיבה מס'ן 1 ביום 6.12.68 לגבי
עבודות תביוב (א' וב'), יבוטל ס'יקרו. אין בהחלטה זו כדי
לפגום בחוק אווון חלק/מס'ן, הנזע לעבודות רשת המים, הוא
חלק א'.

המשיבה מס'ן 1 חלה על האוון המטעה בסך כולל של
300 ל"י למקשה ובסך כולל של 300 ל"י למשיבה מס'ן 2.

הנימוקים יתנו ליחוד.

שופט

שופט

ש"ס הנשיא

בית המשפט העליון במחוז תל-אביב

26/63 ז"ב

לפני : כבוד ש"ס הנשיא ש.אגרון
כבוד השופט ס.לנדוי
כבוד השופט ס.כהן

המבקשה: מוניקו "רויטמן" בע"מ
נגד

המשיבה: 1. פרעה סקוטית קריה אונו
2. "שרביב" בע"מ, חברה לעבודות עבודות בע"מ

התנגדות לאו"על"חנאי מ"מ 6.2.63.

בשם המבקשה : קרו"ר כפסי
בשם המשיבה ס.פ. 11: קרו"ר יתל
בשם המשיבה ס.פ. 2: קרו"ר איל

הפירוט

ש"ח הנשיא (ש.אגרון):

ביום 8.12.62 פרסמה המשיבה ס.פ. 1 בקהילה המקומית את המכרז ס.פ. 23, 24/1962, בו הכריזה על חלוקה בין קבלנים בדבר ביצוע עבודות מטוייכות בשטח קריה אונו. לענייננו נוגעות אך ורק עבודות המיוג בשטח קריה אונו הוחקת ראשלב א' בשטח המיוג "של האיזור הזה (להלן "עבודות א' דב"). חנאי החלטה, שנקבעו בחומר שאורף למכרז, היו, כי 40% מהעבודות החלקיים, שיגיש הקבלן הוך כדי ביצוע העבודות, יועברו לו בתנאים כמסך חודש ימים מתאריך אישורם על ידי המתכנן באילו יחידה המכרז העולם באיזוריים שנמייים במסך המע שנית. בין הקבלנים, שנענו למכרז והגישו הצעות, היו המבקשה והמשיבה ס.פ. 2 (שרביב בע"מ) וביום 28.1.63 החליטה המשיבה ס.פ. 1 למסור את ביצוע העבודות האמורות לזו המהרונה בתנאים שיוזכרו להלן. קובלנה המבקשה במשפט היתה, ראשית, כי המיפול של המשיבה ס.פ. 1 בביצוע המכרז נעשה שלא על הבסיס של הבטחה התחדות הוגנת בין המציעים ושנית, כי קבלה החלטה למסור את ביצוע העבודות הנדרשות למשיבה ס.פ. 2, שעה שפעם המבקשה היתה "חוזלה ביותר", היה בה כדי להפלות לרעה.

במהלך הריבון החלטתו כי הסכום, במה שנוגע לעבודות א' וב' הנ"ל, יבטל בעיקרו. שני הנימוקים הראשיים שאשפיעו על החלטה זו נאסר הודעתו כי יינחנו לחוד, הם:

(1) תומך העובדים, שחובא במסמך, מגלה כי במרוצתה,

שנקטה מטעם המועצה ואשר הובילה לקבלת החלטתה הנ"ל, חלו ליקורים ומגמים שהם מה רציניים, על שם סחייבים - או לפחות כוחם המצטבר סחייב - לשלול את הקשר של הסכום. (2) השיקולים ה"ציבוריים", שבגללם בקשה המשיבה 1.000 להצדיק את החלטתה, אין בכוחם לעמוד בפני הביקורת.

א. הבא דנמנה קודם את הטובים ברכי השיפוט על הסקעה בביצוע הסכום. כזכור, לפי הנאי החשלות, שהוזכרו בחומר שאורף למכרז, נחבטו הקבלנים להגיש את הצעותיהם על הבסיס, כי למדעה ינתן אשראי של חמט שנים באשר לחשלות 80% סממיר העבודה שבוצעו. אכן, באותו סמך הודיע כי "נדסך על הצעה המבוססת על ידי הקבלן לפי הנאי החשלות הנקובים לעיל, ראוי הקבלן להגיש הצעה אלמנטיבית על בסיס הנאי החשלות אחרים". בעינינו ברור, כי לא היה מקום לשלול הודעה זו ממכרז, הואיל דהיא פיתה עלולה לגרום לחוצות, כי השתרות בין המציעים לא התחולל בתוך גבולות הייצוגים לכל אחד מהם עליהם לשנותם לנגד עיניהם - הן במחיצת רצונה ואפשרותיה הכספיים של בעלה המכרז והן במחיצת השיקול, כי הסדרבר בהסתרות עם מציעים אחרים - כדי שיהיה בידם לחשב כראוי את סכומי הצעותיהם השונות והנאי החשלות. פירושה של הודעה כנ"ל הוא, כי בעלת המכרז עשויה להצדיק הצעה שאושרתה על בסיס שלא תובא בחשבון באצקות אחרות ובדרך זו לסכל את המכרז, כי החלטת ברבר ספירה העבודה לאחד המציעים החקבל בהנאים שהבטיחו החירות מוגנת ביניהם, החירות שהתחלה בתוך מסגרת שנקבעה על ידי בעלת המכרז מראש. ראיה לרברז בהוטפה הרביעית לצו הסקעה הסקומיות (א), תע"א 1000 - בה קבע המתוקק את הסדרים שלפיהם חייבת מועצה מקומית לנהוג בקניינים אלה - נאסר :

4" רמת סדעה להקשר בחוזה הסקון סכרו
יורטת דא המועצת מודעת על כך ובה יאורטו -

(2) מלוח האשראי שיידרש מהמציק לביצוע
החוזה".

לרעמו. סן הנסנק לבצע מוראה זו בלי שהודעת הציין גם

את הפונת האשראי או, למחות, הקננות אשראי הלוטיות. כאן, אימא,
המלח הראשון, שחל ברוכי המיפורל של המשיבה 1.00. אכן, אילו התנהלה
התחרות במקרה רנא חוץ התקלמות גמורה על ידי כל הגורמים המעורבנים
שהודעת המורה - או בלי שזו המשיקה על החוצאת הטופים - החרטנו,
אך, הנה, דוקא היא שהולידה את התגמים שחלו בהמשך המיפורל הנדון,
כפי שיתבאר להלן.

ג. לאחר שמינתה המשיבה 1.00 ועדה מצוקה, המורכבת משבעה חוץ
העק מבריית, כרי להשיג על מתיחת התיבה המעקרה, להתון אותן ולהת
הסלאת ראיה לסדעה, נתכנסה ועדה הזאת ביום 4.1.65 ונפתחה במניה
מיבה המעקרה. החבר אז, כי דק המבקשה והמשיבה 2.00 הוישו, בנוסף
להצקותיהן לסתן אשראי למשך חמס שנים, הצעות אלטרנטיביות על בסיס
הסלוח במזומנים, ואילו המבקשה היחה מיהירות, מבין המתחרים, שכללה
בהצקתה אפשרות עליטית, דמיונו, כי האשראי ינתן למשך שנתיים בסכום
שניקב בהצקתה ואשר היה ¹²⁶ מהמצקות ברבר השלות המסיר במזומנים
אך ¹²⁷ מכל המצקות ברבר סתן אשראי לחמס שנים. באותה ישיבה הסתפק
או ערה בהחלטת לשלוח את החומר למתנדטים "לבריקה ולחנות דעתם"
(נספח ג' להצחיר המשיבה 1.00).

על כאן אין סכובן לבוח במדוניה על מועדה. אך כאשר
ביום 23.1.65 נתכנסה בפעם שניה כרי להסדוח את המצקרה הסונוה לאור
הורה הדיע שנתקבלה בינתיים מהמתנדטים, היא התליטה להרמיב ועדה
מזומצת "אשר תנאל סמח וסתן עם תקבלניה" (נספח ג' להצחיר המשיבה 1.00).
הניסודן התורמלי, שאזיין בגוף החלטתה לנקיטת צעד זה, הורה, "שלמו עקת
אשרות לחציין הנתי השלוח אחרים כמו שמורטמו במכרו". ברם, אין
חולק היום, כי סדרות המסיחית על ועדה המצקות היחה לפשיג, במצקרה
הסמח והסתן האסור, הצעות השלות על בסיס של אשראי לעתכנות, אשר היא
זולה במידת האשר, וזאת לאור העובדה, שקר אז היחה המבקשה מיהירות,

סבין קרבליים המחירים, שהציקת השלום על בסיס שנתה.

לדעתנו, לוקח אותה החלטה של ועדת המעקב בשלום אלה וראשית, היא נוגדת את התוצאות הכתובות בסעיפים 26 ו-28 לתוספת והקובעות כי, משפיימה זו קרה את בדיקת כל התצבות ופיינה בתורת הרעם של המוכחים, שומה עליה לקבל החלטה המסלימה בסני המועצה על התצבה הזולה ביותר (ובלבד שהמחירים המוצעים הם הוגנים), ואילו אם מצאה לכבון שלא להמליץ עליה, מתובתה לרשום בפרוטוקול את הנימוקים להחלטתה. הנה לנוג בדרך זו, החליטה למנוח ועדה המוצממת לפי ניהול המטא ומתן המור. שנית, הסיבת, שעליה סמכה הועדה את ידיה בהחלטתה זו, הושתה כלפי מלמס המחוקק, בקבעו את הסדרים בקשר לביצוע סכרו מסוג זה, לוקח להבטיח שלא יתנהל מטא ומתן עם כל אחד מהמציקים מהחוקרי גבם של המחירים. שלישיית, נעלה בנראה מעיני הועדה, כי בהכשירה את רבר ניהול המו"ס עם שאר הקרבליים, היא קשה כן לאחר שכבר היה ידוע להם "או יכלו לרעה" את סכום האשראי למשך שנהיים, שהוצק על ידי המבקשת בהצעתה האלטרנטיבית המקורית (ר"ס 19, ג) לתוספת). ניתן לשכח את משמעות המורעות הנוצרות בחלטה זו קרה ולומר, כי בנסלה לעצמה את הופש המקולה הנ"ל, היא נתנה ידה לשיטה העשויה "בלטון הסופס השין במשפט מרכז רהיטי "לכל" (פ"ק, כרך י"א, ע' 287, 241) - "לקרב ולרחק מציעים, בשוירוה לב נטלה לתובה העניין" ותרברים שקרו אצל הועדה הממוצממת, קח סלאת את התקיר שהנמל עליה, יוכיחו.

ג. במאריך 17.1.63 נתכנסה ועדה זו (להלן ועדה המסנה) בנוכחות הקרבליים והחריעה להם כי ניתנה להם הודעתה לבגא בהצעות לתנאי השלום לשותיית. בהחלטה האזיר מר רויסמן, סנהל המבקשת, שאין צמרת לזוז מהצעתה המקורית ופירב להפחית את סכום האשראי, אך במו"ס שהתנהל בינו לבין הועדה, היה הציעה לו "לחשוב שנית" ואלה הבין שאם המבקשת תסמין את סכום הצעתה לתנאי אשראי, תסליץ ועדה המסנה למסור לה את ביצוע העבודות הנדרונות. יתא הדבר כאשר יתא, לאחר שנמלך בדיקתו, הגייס סר רויסמן הצעה מתוקנת וכאשר נתכנסה ועדה המסנה ביום 22.1.63, התברר כי הצעה המבקשת היחה הזולה ביותר ואילו זו של המשיבה 2. ס. היחה הכי קרובה לה. ברם, זו קרה לא הסתמקה בכך, אלא החליטה לבקש

מסר דויטמן שלטבים לשני התנאים הבאים: (1) הסחיר שהוצע על ידיו
 באם הסקשה יובתח בסכום נזקף של 17,000 ל"י; (2) התקשרות
 לביצוע העבודות היעשה עם סר דויטמן בעצמו, ולא עם הסקשה; והיות
 שני יסבים לשני התנאים הללו, הסליף וקרית הסשנה "מה אחד" למסור לו
 את ביצוע העבודות. באותה החלטת הוועד על שניים מחברי הוועד להפגש
 עם סר דויטמן כדי להגיע להסכים לאותם התנאים ואכן, עוד באותו יום
 נקיימה העגישה הזאת, בה נתן, לאחר מו"ס, את הסכמתו לאם, לדבריו,
 הובטח לו איז שבעבור יסלם העוררים יקבל הודיעה רשמית ברבר החלטת
 הסקשה למסור לו את העבודות והוא יוכל להתחיל בהן (ר"ג, לגבי
 העבודות הל"ל, נספחים ד' דה"ל לתצטיר חסיבה 1.00 וועדות דויטמן).

לסוחר להצביע על המגמים הניכורים בתולדותיה האמורות של
 ועדת הסשנה, שכן הם בולטים לעין. די להסתכל אל התנאי הראשון.
^{העובדה} לפיכך המלצת הוועדה, כדי להסתכסע ברבר הלחץ הגדול שהפעילה
 הועדה על קשתל הסקשה, גם לאחר שנחברר שפעשה הסקשה היא נמכרת
 התעוררת הקבלנים החוריים, כדי שישלכח עוד יותר, רבר ספקיר כי השיפור
 בביצוע הסכרו המך בידי הועדה לענין של פירוח על הקרה, ואשר לתנאי
 השני, עוד ידובר לעלן על המובה שהוריצה את הועדה להתחננו. בהן
 ברעננו רק לענין, ^{ההחלטה} כי ^{ההחלטה} הועדה היא קיים הגדל מסעי בין ספירות
 העבודות לתברת הסקשה לבין מסירתן לסר דויטמן בעצמו ושלח מרי זה
 כמרי זה. אולם, אם כך מדבר, לא היתה בכלל הצדקה לדרישה, שזה
 התורון יבנה במקום התורה בעד להתקשרות שתיעשה עם המוצח בענין זה,
 שהרי לא נמנה סר דויטמן עם הקבלנים שהשתמשו מלבחחילת בהתחרות
 הנרונה.

ד. ועדיין לא הסת רטימה הסבבים והמגדרות, שהאלו במשך ההחלין
 בו עסקינן. ביום 23.1.63 נקיימה ישיבת ועדת החצקנה, כאשר מונחם
 להניה המלצת הועדה הסשנה לנובת סר דויטמן, בהקשר לתנאים שהסבים
 עליהם. והנה, בהחילת הענין הוסיף ראש המוצח והודיע שהוא "סבס
 לפסול הענין סר דויטמן, לפנות שיעדין לו שהענין סר דויטמן הוולח ביוחר
 מהתעוררת האחרונה". הוא מוסיף ואמר כי הוועדה זו "בהת משיקולים
 אבדריים אשר עליהם בא ברברים עם שני סגנון ולחם ידועים כל הנימוקים".

(פרוטוקול הישיבה, נוסח ו' לתאריך המשיבה 1.10.55). מה היו נימוקיה
אלה שהם ראש הסועצה ולא מירש (ר"ע עידונו בחקירה נגדית) ולפיכך יוצא,
כי ידעו עליהם רק אותם שני חברי ועדה המועצה, שהם פגניץ של ראש
הסועצה (ח"ה כ"ז ובוצקין). בעקבות החודעה האמורה, נחקיים ריין
ורבריס בין חברי הוועדה אך "לא עלה בידי חברי הוועדה להגיע לידי
החלטה סופית" ולכן החליטו לקיים ישיבה נוספת ביום 28.1.55 (נוסח ו').
אכן, לא נתכנסה עוד ועדה המועצה בענין זה, כי אם ביום 28.1.55.
נחקיית ישיבה של מלידת הסועצה, בה נחקלה החלטה נשוא הדיון
שלפניו.

לדעתנו, התעלבותו של ראש המועצה בריוניה של ועדה המועצה
לא נקטת בשורה. סכסכים הלו, כי אילו הסתפק ראש הסועצה במתן
הינמורטציה לחברי הוועדה, בה ידעו להיקשר כדי להחליט על המלצה
בענין הנדון, או אילו גילה במנייתם את הוכן נימוקיו לפסילה המועצה
ברבר ספירת העבודות לסר רויטמן - ניהאן; כי אז לא היינו רואים
כל חגם באופעת בישיבה הוועדה. אולם לא כך נהג ראש המועצה, אלא
התערבותו נגד סתן המלצה כנ"ל הסתמכה על נימוקים "ציבוריים" אשר את
הכנס לא פרש בפני חברי הוועדה, דבר שהביאם במבוכה ולא איפשר להם
לבבש את פסילתם. יתר על כן, ועדה המועצה מהוצה גוף סמכותורי,
בעל הפקיד רשמי ספויים. הפקידה במקרה רגא היה להחליט על המלצה
למרבח הצעתו של סר רויטמן - ולדידנו אין מבל בינו לבין המבקשת -
במורה המועצה הוועדה ביותר, או להסלין כל הצעה קבלן אתר, חוץ ציון
הנימוקים להחלטה זו בפרוטוקול (ס"ב 26 לוח 55). תהא לנהוג באות
הירכיש המלה, לא עשמה הוועדה, עקב התערבותו האמורה של ראש הסועצה,
לא זה דלא זה. אכן, סחילה של הוועדה גרר בעשנו את אחת המסיון
שפתח המועצה גופה סן המוס, כפי שיבואר במסמך הבאה.

ה. באן הגענו לשלב האחרון של אליטי הסועצה בתרעה הנדונה.
כדינהנו לישיבה הסועצה ביום 28.1.55, בה החליטת, לאתר החלפת
דברים בין חבריה, לקבל את הצעה ראש הסועצה, הסנוסחה בלו הלטון

אם נהגה המועצה בהתאם לתורה וצו המעצב היא שלילית.
 הנימוקים שהשפיקו על החלטה נזכרים רק בהצעת ראש המועצה, עליה
 סמכה זו את ידיה. אשר לאיזכור "חזקת דעה של משרד הבטחון",
 הרי נוכח כי חזקת דעה זו - וקודם ידובר עליה - נמסרה על-ידי
 אחד ממקבלי המשרד האמור לראש המועצה דעל פה וסמך שאיזכור זה
 אינו משקף כראוי את הנימוק הפולם מסנה. ואשר לאסיבותיו
 האחרות של ראש המועצה והכלולות בהצעתו האמורה - "לדברים
 מסויימים גם היועץ המשפטי רמז עליהם"; "לאור הסיקולים
 הצבוריים הסקסיים הנרשמים" - הרי אלה אינן אלא אמירות
 מתמרה ובלליות, אשר על פי בהן כדי לגלות את הנימוקים שעליהם
 התבססה החלטה הנדונה.

לה צעלם מהתכו כי בשעת העיון ראש המועצה - ודבריו
 באסניה עלינו - שהיא גילת בעל פה, בוחנת יעויבה של המועצה,
 את הנימוקים שהגישו להציץ את העדפת המצעה של המשיבה מס. 2.
 על זו של מר רוזסמן, ושלא לאשר, אימנא, את המלצתה של ועדת המסנה.
 אולם, עובדא זו לא היה בכוחה ל"רפא" את הטגם האמור. הטעם לדבר
 הנהו ארחה חורחה המתייבה את המועצה, שעה שהחליטה שלא לאשר את
 המלצתה של ועדת המצעות (ובפרט אם זו הייתה למרבח המצעה הזולה
 ביותר), לרשות את הנימוקים להחלטה בטרומקורל, אינה פוסנת
 בחובה דרישה טורמלית בלבד, אלא קורטת מהחודית סטרה חסובה,
 היא המטרה להבטיח מראש, ששנימוקים להחלטה כזאת יעמדו חתה שבב
 הביקורת העיבוריתן למנוע שעת דברי לעז והעלאת חשדנה ברבר
 סניעי חזרי המועצה, שהצביעו בעדה.

ה. כאמור, רשימת המגמיה והליקויים, שנמנו לעיל, מתפרקת -
 נוכח כזאת הסמבר - כדי לתצדיק את מסקנמנו, שיש לפסול מקיטרא
 את הסכרו הנדון. אולם, ראינו לנכון לבחון גם את הנימוקים
 "הציבוריים" שהיטנו יסוד להחלטה המועצה. הנימוק הראשון -
 והוא נזכר בס' 11א לתצדיר המשיבה מס. 1-היא, בקבר היה למועצה
 נטיון דע עם המבקשה במובן זה, שלאחר שהיא חתמה עם זו על חזקה
 (כראשי חיבות) לביצוע קבוצת פיתוח, הסתלקה המבקשה מהקייטרה הזאת,

"לאור חזון הרעם של מעורר המהפכה (לרברים סטריימיים גם היוקן הספטי רסו עליהם) ולעורר השקולים הצבוריים המקומיים הנושאים לא לסטוד למר רויטמן את גאון הקבוצה כי אם לקבלן אתר לפי המנאים בא המשכון אם כן הקבלן "טרביב" שהנו סוכן לבנק את קבוצה מבידו בשני חלקי הבניה. יש לשמור על כך שאיננו תואל יותר אבל הוא בא מיז אתר התעמק חזולה בידור" (ר' מרדכי קול ישיבת המועצה - סדג ח/א).

סבורים אנו כי החלטה זו פגמה סמלי בחינת, וזמן 1

(1) המועצה קיבלה את החלטה הזאת בלי שהיה במניה כל הסלחה מצד ועדה התעמק. בקשרה כן, נהגה שלא בהסמך לכתוב בפעיק 32 לתוספת

"החליטה המועצה, לאחר פשיטה במלאכה הנוגעת, שלא לאשר את המצטרף המליצה בוצרת תרומה המועצה את הנימוקים לחלטה זו".

לפי פגמה של חזונה זו, מן הנספך שהמועצה החליטה ברבר מסירה עלוודת המכרז, בלי שקיימה במניה הסלחה כלשהי משפט ועדת המעצות מטרחה של החזונה היא, אמלאכה הבריקה של המעצות הסונות, ועל חזון הרעם של המעצות לגביהן, העבור קודם את הספוננה של גוף המועצה; זאת גויי להבניה בריקה יסודית של מאמר הזה וחסרת מסקנה לגבי התעמק חזונה למעלה היובית. אסח, כי ועדת המעצות איננה סונות, במחנה זו, אלא גוף קודם של המועצה וכן, שהחלטה הנושית כחנה בידי זו המועצה. לפיכך, יתכן מאד, שאילו עול העלם האסור לברז וגם המעצות כי הנימוקים "הצבוריים", שהכריחו את המך נגד המצטרף רויטמן, איש לעם יסוד - לא היינו פוסלים את החלטה המועצה לסטוד את העבודות למשיבה ס.ס. 2 ורק, אולם, במשך אותו פגם סחונתף למערים עמינו בפסק ריין זה, כי או סבורים אנו שאין לעבור בשתיקה גם עליו.

(2) את נצא מתוך ההנחה, כי הסלחה ועדת הספונה ברבר מסירה העבודות למר רויטמן כמות כהסלחה ועדת המעצות, איז סמכות החזונה פנוקרת שפחונה המועצה היה לרשום במרדכי קול את הנימוקים שבגללם החליטה שלא לאשר המלצה זו (שהיתה יותר זולה מזו של המשיבה ס.ס. 2).

יש להבין, כי הנסיון הזה הוא שהניע בעתו את דעת המענה להפנות
 עם סר רויטמן את התנאי, כי ביצוע העבודות במקום רגא ייסטר לו
 בלבד, ולא למבקשת. מעדותו של ראש המועצה עלתה, כי החברה אשר
 התקשרה אותו זמן עם המבקשת, והנרשאת את השם "אוניקו", להבדיל
 ס"אוניקו-רויטמן". איננה זהה עם המבקשת, הגם שסר רויטמן שיסס
 אז אתר מסני מנהלית. לא זו בלבד, אלא העיד ראש המועצה שהאשמה
 להסתלקה החברה התיא סן העיסוק היתה במנהל הצני, ולא בסר רויטמן.
 על כן גם מורה במנינו שהניסוק האמור יורר סן הסוק.

הניסוק השני ניסוק זה הוא, כי לפני עסקה ליסול הכרעה
 המועצה, פנה סר רויטמן למרכזי המלגות של חברי המועצה במטרה
 להשיג על החלטתה. כאשר נחקר בקנין זה במשפט, הסביר אלה, כי
 לאחר שהסכים לתנאי נקודת המשנה רזו הבטיחה להמליץ כי תימכנה לו
 העבודות הנדרשות, הוא ראה את הענין בגסור, שה גם דגאמר לו כי
 בתוך ימים ספורים יקבל מודעה על החלטתה החיובית של המועצה ויוכל
 להתחיל בביצוען. כאשר התודעה בועטה לבוא, פנה לגורמים שונים
 במועצה, לרבות ראש המועצה, כדי לברר מדוע משתנה הענין. ספי
 ראש המועצה קיבל את התשובה, כי הענין קליין איננו ברור ועליו
 לחכות למכרעת המועצה. בשלב זה נולד בלבו האשר שקומר לאיגרת לו
 קודל ולסייך פנה למרכזי המלגות שונות - ולא רק למרכזי המלגות
 שהבריטן יושבים במועצה "באמרויצייה" - וביקש את הגנתם על
 זכויותיו.

אנו מאמינים לרברי הסבר אלה ולדעתנו, יש בהם כדי ליסול
 את העקץ שהניסוק האמור. אמנם לפתור להטעים, כי כל נסיון להפעיל
 השפעה מלגחית לתורבת הצקה מסויימת, שהוגשה בתכרו מתקיים מטעם
 גוף ציבורי, שמדור בגסיון למגון בניחול העקין של תליכי הסכרו
 בהתנהגות מעין זו היא פסולה לעלומיין. אולם הנסיגות הסקרה
 סבורים אנו, כי טבעי היה ספר רויטמן התרשט, לאחר שהסכים לשני
 תנאיים של דעת המשנה רזו אמכיסה מצידה להמליץ מה אחר למסור לו
 את העבודות, כי העיסוק למעשה נגמרה, בשט שבקעי היה שהורשט לאחר סכין.

כי קומד להיגדס לו עוול, הגם שאיננו שומרים שהיה הפרק
 אוביקטיביה להפרשמויותיו אלה. מכאן גם, שאסור להבין לרוחו
 כאשר ראה בניקום הצד של מניה לסרכוי המעללות את האספקי היחיד,
 שהיה נחון לו בזמן טעמו לרשותו, כדי להשיג הגנה על "זכויותיו".
 ושוב שובם עלינו להדגיש שאיננו באים כאן להכשיר את האספקי הזה
 אלא רק לקבוע כי הלך מהלכו ומניסיו של מר רויסמן יש בהם,
 בשים לב לזקק העובדות המסואר, כדי לשלול, במידה רבה, את קרכו
 של הנימוק הנ"ל, וביתור שמרי שלא מורה כי הוטעלה האספקי מפלגתית
 כלשהי למובת ענינו. גם הנימוק השני נרשל, איננו.

הנימוק השלישי "זוהו החשוב שבין שלושה הנימוקים שהשטיקו
 על המועצה" עולה מרברי העדות של ראש המועצה מרלסמן: אתר סוברי
 המועצה הנד"ע לראש המועצה, כי מר רויסמן ביצע פהם עבודות בשביל
 משרד הבחון ושיש לו שם רק ולכן סומם לערוך הקירה בענין זה.
 כתוצאה מכך, פנה ראש המועצה למר קצנלבוגן, שהוא מנהל מחלקת
 הביטוח והחביעות במשרד האסור וירידו מחוסן שהוא בעצמו עבר שם,
 וביקש לקבל ממנו הודעה דעה על מר רויסמן. לאחר מכן, הודיע לו
 מר קצנלבוגן, שהוא בא ברברים עם מנהל מחלקת המסך במחוז משרד
 זה הודעה את רעתו, כי מר רויסמן הוא "איש מקצוע מקולה" אך
 "רדקטור ואת אינו לנו (למועצה) מנגנון שיקרה מיותר, לה ממליצים
 לספור לו את העבודות".

על סמך הדברים האלה, החליט ראש המועצה להציק לפנול את
 המלצתה של ועדת המשנה וניסוק זה נחקבל.

דעתנו בענין זה היא, כי פנה החלטתו של ראש המועצה
 לערוך הקירה במניסיון של מר רויסמן הייתה "גובה הרברים שנאסרו לו
 על ידי חבר המועצה הנ"ל" כוצדקת, כאשר היא נקוצת בראות
 לכפסי הציבור. אולם, הדרך שבה ערך את החקירה הזאת אינה נראית לנו.
 כוונתנו לעובדה, שגם המניה מנידו לראש מחלקת הביטוח במשרד הבחון,
 גם המסירה על ידי זה האחרון של הודעה הרעה ששמע מפי המקיר השני -

